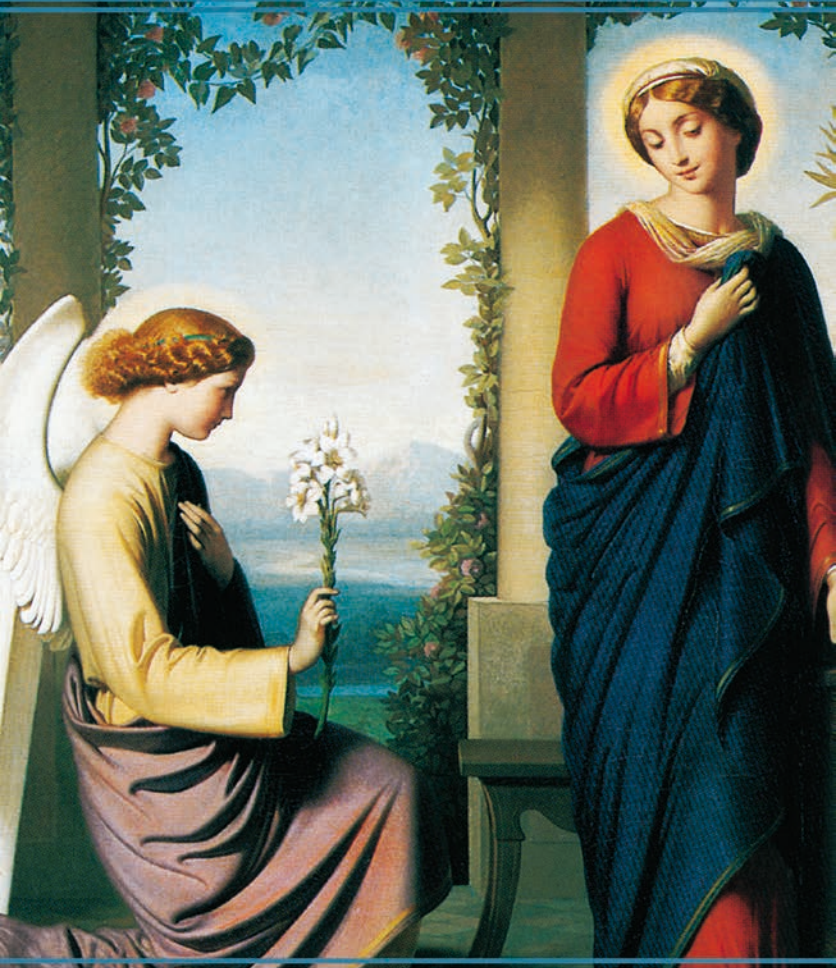

Sveti Ljudevit Marija Grignon de Montfort

Rasprava o pravoj pobožnosti
prema Blaženoj Djevici Mariji

Niz: **MAJKA BOŽJA**

Rasprava o pravoj pobožnosti
prema Blaženoj Djevici Mariji

Naslov originala: *Traité de la vraie dévotion à la Sainte Vierge*
Uvod, bilješke i komentar: **o. Battista Cortinoviš, s.m.m.**
Prijevod: **prof. fra Tomislav Mrkonjić**
Hvala Dajani Ilić za doprinos pri realizaciji ove knjige.

- © Editrice Shalom - 25.03.2013. "Svetkovina Navještenja Gospodina" (Blagovijest)
- © Libreria Editrice Vaticana (tekstovi o papama) dozvolom Vatikanske izdavačke kuće
- © 2008 Fondazione di Religione Santi Francesco d'Assisi e Caterina da Siena, dozvolom Vjerske zaklade sveti Franjo Asiški i Katarina Sijenska

ISBN 9 7 8 8 8 8 4 0 4 3 1 4 6

Za naručiti ovu knjigu navesti kodni broj 8634

TOTUS TUUS

Editrice Shalom

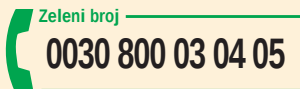
Via Galvani, 1

60020 Camerata Picena (An) - Italija

Tel. 0039. 071. 74 50 440

od ponedjeljka do petka

od 09:00 do 19:00

samo za
narudžbe

Fax 0039. 071. 74 50 140

broj uvijek aktivan, i danju i noću.

e-mail: ordina@editriceshalom.it

<http://www.editriceshalom.it>

Izdavačka kuća Shalom ne daje autorska prava (ni patrimonijalna ni moralna) autoru ove knjige i zadržava si pravo upotrebe svakog dijela ovog teksta za druge publikacije.

Sadržaj

<i>Predgovor</i>	6
<i>Pismo pape Ivana Pavla II.</i>	10
<i>Uvod</i>	23
Marijina veličina	33
Marija Božja izabranica	42
Marija u Otajstvu Crkve	49
Marijina vlast	62
Marija u posljednjim vremenima	69
Prava pobožnost prema Mariji	85
Oznake prave pobožnosti	117
Savršena posveta Isusu Kristu	141
Biblijska slika ove pobožnosti. Rebeka i Jakov	199
Marija pomaže svojim vjernim slugama	215
Divni učinci ove pobožnosti	
u duši koja joj ostaje vjerna	227
Izvanjske vježbe ove pobožnosti	241
Vanjske vježbe	241
Posebne i unutarnje vježbe ove pobožnosti	
za one koji žele postati sveti	264
Način kako ćemo obavljati ovu pobožnost	
kada primamo svetu Pričest	275
<i>Osobna posveta Isusu Kristu</i>	
<i>Utjelovljenoj mudrosti po Marijinim rukama</i>	282
<i>Mjesec priprave za posvetu Presvetoj djevici</i>	288
<i>Mala Marijina Krunica</i>	314

Predgovor

Izdavačka kuća Shalom, u godini koju je papa Benedikt XVI. proglasio *Godinom vjere*, na hrvatskom jeziku objelodanjuje *Raspravu o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji*, sv. Ljudevita Marije Grigniona Montfortskog, u prijevodu oca franjevca konventualca Tomislava Mrkonjića.

Rasprava sv. Ljudevita izišla je u različitim izdanjima na hrvatskom jeziku. Prvi hrvatski prijevod uredio je 1894. godine nadbiskup dr. Josip Stadler. Od tada počinje biti prisutna duhovnost sv. Ljudevita među vjernicima u Crkvi u Hrvata. Blaženi Kardinal Alojzije Stepinac poticao je svoje vjernike: »Budite Apostoli slave Marijine nasljeđujući sv. Ljudevita Grigniona Montfortskog i bit će te pobjednici u ovom boju koji nadilazi ljudske snage.«

Djevica Marija u povijesti hrvatskog naroda trajno je prisutna, od pokrštenja do naših dana. Hrvati su uvijek bili veliki štovatelji Blažene Djevice Marije i njoj su se uvijek u teškim vremenima i trenutcima molili za pomoć. Zvali su je tijekom povijesti »fidelissima advocata Croatiae« (najvjernija odvjetnica Hrvatske) i »kraljica Hrvata«. Njezinu majčinsku brigu i zagovor hrvatski narod iskusio je u teškim nedaćama kroz cijelu svoju povijest sve do nedavnog domovinskog rata. I Gospina ukazanja u Međugorju, kroz proteklih gotovo trideset i dvije godine, doživljavamo kao dar, izabranje i veliku odgovornost. Bog nam po Mariji prilazi, kao malenom i neznatnom narodu, kako bi po nama i danas činio velika djela.

Osim izbavljenja iz zemaljskih nedaća po Marijinu zagovoru još je važnije duhovno izbavljenje i pobjeda nad grijehom i smrću. Stvarnost zemaljskih pobjeda samo su slike još težeg boja koji još nije dokrajčen. Protiv našeg spasenja i života rote se neprestano paklene sile: nepravde, mržnje, laži, zavisti, ogovaranja, ljubomore, zla. Zato nam dolazi Djevica Marija kroz toliko godina svojih ukazanja kako bi u nama probudila čežnju za obraćenjem i puninom života. Ovdje na zemlji smo još na putu. Nismo došli na cilj. Gospa nas u jednoj poruci opominje: *»Draga djeco! Ne zaboravite, da ste ovdje na zemlji na putu prema vječnosti i da je vaš dom na nebesima«* (25.7. 2000).

Na tom putu prema nebeskoj domovini i ova Rasprava sv. Ljudevita poticaj je i pomoć, ne samo u pobožnosti prema Djevici Mariji, nego hod i rast u suobličavanju Isusu Kristu po Mariji. To je jedini cilj ove Rasprave, koja je sažetak cjelokupnog života sv. Ljudevita, njegove teološke studije, put molitve, mistike i misionarske aktivnosti. Ovu Raspravu svetac je pisao pred kraj svog života, nakon mnogobrojnih održanih pučkih misija diljem Francuske.

»Uzeo sam pero u ruke da stavim na papir ono što sam s uspjehom učio javno i privatno u svojim misijama kroz dugo godina« (Rasprava 110).

Rasprava sv. Ljudevita ni danas ne gubi na svojoj aktualnosti i dragocjenosti. Pisana je proživljenim stilom te nam nudi posvetu kao jednu autentičnu školu duhovnosti. Svetac iskustveno želi uvesti onoga tko poželi ući u školu duhovnosti posvete Isusu Kristu po Mariji. Posveta o kojoj govori sv. Ljudevit u Raspravi

nije nije samo pobožna praksa, niti je molitva koju treba izrecitirati nego je zahtjevan put svetosti u hodu prema suobličenju Isusu Kristu u Mariji i po Mariji.

Nitko se nije suobličio Isusu Kristu kao Marija. Zato poznavati Mariju znači poznavati Krista. Djelo koje je Bog izveo u Mariji jest Božje djelo. Marijina slava je u činjenici da je »Gospodnja sluškinja«, koja je u svemu ispunila s ljubavlju i predanjem Božju volju. Ona je sve primila od Boga po Kristu. Ništa od svoga Djevice Marija nije zadržala za sebe čime bi se mogla slaviti radi same sebe. Nikakve zapreke nije stavljala Božjoj milosti i Njegovoj volji. Zato je puna Boga i sva okrenuta Bogu. Zato Bog hoće da sve milosti dolaze ljudima po Mariji.

Iako sv. Ljudevit ističe kako je krajnji cilj posvete samo Božanska osoba Isusa Krista, on se ne boji govoriti o Djevici Mariji ističući kako je sigurni put do Krista upravo Ona po kojoj nam Krist dolazi i preko Nje dolazimo Kristu.

»Isus Krist, naš Spasitelj, pravi Bog i pravi čovjek, treba biti vrhovni cilj svih naših pobožnosti, inače bi one bile krive i lažne... Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti, osim imena Isusova... Ako, dakle promičemo ozbiljnu pobožnost prema Presvetoj Djevici, to je jedino zato da promaknemo pobožnost prema Isusu Kristu; to je jedino zato da iznesemo lako i sigurno sredstvo kako naći Isusa Krista... Ti si, Gospodine, uvijek s Marijom, a Marija uvijek s tobom; niti Ona može biti bez Tebe; inače bi prestala bito ono što jest. Ti sam, moj Isuse, živiš i kraljuješ u njoj, savršenije nego u svim anđelima

i blaženima» (Rasprava, dijelovi 61- 63).

Čitanje, molitva i razmatranje ove Rasprave sv. Ljudevita pomoći će nam da po Djevici Mariji mogremo uvijek iznova otkrivati radost susreta s Kristom. Iz tih susreta neka se u nama rodi oduševljenje za prenošenje i svjedočenje vlastite vjere svojim bližnjima. Vjera raste kada se živi kao iskustvo primljene Božje ljubavi – kako ističe papa Benedikt XVI.

Neka nas Djevica Marija, koju nam je Isus Krist darovao, učini dionicima radosti i milosti koju nam ona u svom majčinskom srcu nosi i daruje.

Fra Ljubo Kurtović, o.f.m.
Zagreb, na blagdan Gospe Lurdske,
11. veljače 2013.

Pismo pape Ivana Pavla II.

*redovnicima i redovnicama
Monfortanskih obitelji*

Klasični tekst marijanske duhovnosti

Prije sto i šezdeset godina objavljeno je djelo koje je predodređeno da postane jedno od klasika marijanske duhovnosti. Sv. Ljudevit Marija Grignion de Montfort sastavio je *Raspravu o pravoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji* početkom 1700., ali rukopis je ostao nepoznat više od jednog stoljeća.

Kada je napokon, gotovo slučajno, 1842. otkriven, a 1843. objavljen, uslijedio je odmah uspjeh, prezentirajući se kao djelo posebno učinkovito u širenju »prave pobožnosti« prema Presvetoj Djevici. Meni je u vrijeme moje mladosti puno pomoglo čitanje ove knjige u kojoj sam »pronašao odgovor na svoje sumnje« izazvane strahom da bi pretjerano štovanje Marije »umanjilo prvenstvo štovanja koje dugujemo Kristu« (*Dar i otajstvo*, str. 38). Pod mudrim vodstvom Sv. Ljudevita Marije shvatio sam da takav rizik ne postoji, živi li se Marijino otajstvo u Kristu. Mariološka misao Sveca, ustvari je »ukorijenjena u trojstveno Otajstvo i u istinu Utjelovljenja Božje Riječi« (*Dar i otajstvo*, str. 38).

Od samog svog početka Crkva je, osobito u najtežim trenucima, posebnim žarom razmatrala jedan od događaja Isusove Muke, koji je opisao sv. Ivan: »Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci:

‘Ženo! Evo ti sina!’ Zatim reče učeniku: ‘Evo ti majke!’ I od toga časa uze je učenik k sebi.« (*Iv 19, 25-27*).

Kroz svoju povijest Božji narod iskusio je taj dar raspetoga Isusa: dar njegove Majke. Presveta Marija zaista je naša Majka koja nas prati na našem hodočašću vjere, nade i ljubavi prema sve većem jedinstvu s Kristom, jedinim spasiteljem i posrednikom spasenja (usp. *Lumen Gentium*, br. 60 i 62).

Kako je poznato, na mojemu papinskom grbu koji je simbolična ilustracija netom citiranoga evanđeoskog teksta, moto *Totus tuus* nadahnut je naukom sv. Ljudevita Marije Grigniona de Montforta (usp. *Dar i otajstvo*, str. 38-39; *Rosarium Virginis Mariae*, br. 15). Ove dvije riječi izražavaju potpunu pripadnost Isusu po Mariji: »*Tuus totus ego sum, et omnia mea tua sunt*, piše sv. Ljudevit Marija; i prevodi: Tvoj sam sav, i sve ono što je moje pripada tebi, moj ljubljeni Isuse, po Mariji, tvojoj Sve-toj Majci« (usp. *Rasprava o pravoj pobožnosti*, 233). Nauk ovoga sveca duboko je utjecao na marijansku pobožnost mnogih vjernika, a i na moj vlastiti život.

Radi se o proživljenomu nauku, o značajnoj asketskoj i mističnoj dubini izraženoj živim i snažnim stilom s mnoštvom slika i simbola. Od vremena kada je živio sv. Ljudevit Marija marijanska teologija se ipak jako razvila, uglavnom zahvaljujući odlučujućem doprinosu Drugog vatikanskog sabora.

Danas bi, u svjetlu Sabora, trebalo monfortanski nauk iznova proučiti i protumačiti, iako taj nauk i dalje čuva svoju bit.

U ovom bih pismu želio s vama, redovnici i redovnice Monfortanske obitelji, podijeliti meditacije nekih od-

lomaka iz spisa sv. Ljudevita Marije koji nam pomažu da u ovim teškim trenucima osnažimo naše povjerenje u majčinsko posredovanje Majke Božje.

Ad Iesum per Mariam – Po Isusu k Mariji

Sv. Ljudevit Marija predlaže s posebnom učinkovitošću kontemplaciju otajstva Utjelovljenja ljubavi. Prava marijanska pobožnost je kristocentrična. Zapravo, kako podsjeća Drugi Vatikanski sabor, »Crkva, pobožno misleći o njoj [Mariji] i promatrajući je u svjetlu Riječi, koja je postala čovjekom, s poštovanjem dublje prodire u veliki misterij Utjelovljenja« (*Lumen Gentium*, br. 65).

Ljubav prema Bogu po sjedinjenju s Isusom Kristom je svrha svake vjerodostojne pobožnosti, stoga kako piše sv. Ljudevit Marija, Krist »je naš jedini Učitelj koji nas treba učiti, naš jedini Gospodar o kojem trebamo ovisiti, naša jedina Glava s kojom moramo biti sjedinjeni, naš jedini uzor kojemu se trebamo upriličiti, naš jedini liječnik koji će nas izliječiti, naš jedini pastir koji će nas hraniti, naš jedini put koji nas treba voditi, naša jedina istina u koju moramo vjerovati, naš jedini život koji nas treba oživljavati, i naše jedino sve, u svim stvarima, koje nam treba biti dovoljno« (*Rasprava o pravoj pobožnosti*, br. 61).

Pobožnost prema Svetoj Djevici je povlašteno sredstvo »da Isusa Krista uzmognemo savršeno naći, nježno ga ljubiti i vjerno mu služiti« (*Rasprava o pravoj pobožnosti*, br. 62). Ova središnja želja »da se ljubi nježno« odmah prelazi u žarku molitvu Isusu, tražeći milost kako bi sudjelovali u neizrecivom zajedništvu ljubavi koja postoji između Njega i njegove Majke.

Potpuna usmjerenost Marije prema Kristu, i u Njemu prema Presvetome Trojstvu, na poseban način očituje se u sljedećem razmišljanju: »Svaki put kad misliš na Mariju, Marija umjesto tebe misli na Boga. Svaki put kad ti hvališ i častiš Mariju, Marija zajedno s tobom slavi i časti Boga. Marija je sva usmjerena na Boga, i ja ću je s potpunim pravom nazvati Božjom vezom, jer se u svemu odnosi na Boga; ona je Božja jeka, koja kazuje i odjekuje samo: Bog. Ako ti kažeš Marija, ona odgovara Bog. Sveta Elizabeta pohvali Mariju i reče da je blažena što je uzvjerovala. Marija, vjerna Božja jeka, zapjeva: *Magnificat anima mea Dominum / Veliča duša moja Gospodina*.

Ono što je Marija učinila u toj prigodi, to ona ponavlja svaki dan. Kad je hvalimo, ljubimo, častimo ili joj nešto darivamo, Boga hvalimo, Boga ljubimo, Boga častimo, Bog prima po Marijinim rukama i u Mariji« (*Rasprava o pravoj pobožnosti*, br. 225).

U istoj molitvi Majci Božjoj, sv. Ljudevit izražava trojstvenu dimenziju njezinoga odnosa s Bogom: »Pozdravljam te, Marijo, ljubljena Kćeri Vječnog Oca! Pozdravljam te, Marijo, divna Majko Božjeg Sina! Pozdravljam te, Marijo, prevjerna zaručnice Duha Svetoga!« (*Marijina tajna*, br. 68).

Ovaj tradicionalan iskaz, kojega je koristio već sv. Franjo Asiški (*Franjevački izvori*, br. 281), budući da sadrži raznovrsne razine sličnosti, bez sumnje je na neki način djelotvoran kako bi izrazio osobito sudjelovanje Gospe u životu Presvetoga Trojstva.

Sv. Ljudevit Marija razmatra sva otajstva počevši od Utjelovljenja koje se dogodilo u trenutku Navještenja.